

Folketingets Retsudvalg

Dato: 3. oktober 2007

Folketingets Retsudvalg har i skrivelse af 17. september 2007 (ad alm. del – bilag) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål nr. 447:

Spørgsmål nr. 447:

”Vil ministeren redegøre for myndighedernes fremgangsmåde, når en barnemoder nægter at oplyse, hvem der er fader?”

Svar:

I forbindelse med besvarelsen af spørgsmål nr. 447 har jeg forelagt spørgsmålet for Familiestyrelsen, som har oplyst mig om følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

”Hvis moderen ikke oplyser, hvem der er far til barnet, vil statsforvaltningen rette henvendelse til moderen og opfordre hende til at oplyse, hvem der er eller kan være far til barnet.

Ved henvendelsen til moderen vedlægger statsforvaltningen en omsorgs- og ansvarserklæring samt en blanket til anerkendelse af faderskabet til brug for de situationer, hvor faderskabssagen ikke er blevet afsluttet på grund af forglemmelse eller lignende fra forældrenes side.

Hvis moderen ikke besvarer statsforvaltningens henvendelse, eller hun indsender mangelfulde oplysninger, indkalder statsforvaltningen hende snarest til et møde. Mødet skal holdes senest fire måneder efter barnets fødsel, medmindre særlige omstændigheder gør sig gældende.

Oplyser moderen ikke, hvem der er eller kan være far til barnet, vejledes hun om, hvilken betydning dette vil kunne have for hende og barnet, jf. børnelovens § 8, stk. 3.

Statsforvaltningen vil i den forbindelse også kunne vejlede moderen om, at det kan være vigtigt at vide, hvem barnets far er f.eks. i relation til arvelige sygdomme og organdonation.

Endelig vejleder statsforvaltningen hende om de retlige konsekvenser ved anerkendelse af faderskab, hvoraf faderens forsørgelsespligt, forældremyndighed, samvær og arveretten efter faderen kan være af særlig interesse.

Hvis moderens oplysninger om, hvem der er eller kan være far til barnet, er usikre eller mangelfulde, kan statsforvaltningen, hvis det skønnes hensigtsmæssigt, sende sagen til politiet med henblik på at få bistand til identifikation af den pågældende mand, jf. faderskabsbekendtgørelsens § 6, stk.

4. I sådanne situationer bør statsforvaltningen således ikke uden videre indbringe sagen for retten.

Manglende opfyldelse af oplysningspligten er ikke sanktioneret med straf, da samtalen har til formål – gennem en klargøring af, hvilken betydning det senere vil kunne have for moderen og barnet ikke at vide, hvem der er barnets far – at motivere moderen til frivilligt at give oplysning om faderskabsmulighederne. Statsforvaltningen tager efter en konkret vurdering af sagens omstændigheder stilling til, hvem der fra statsforvaltningens side skal stå for samtalen, herunder om f.eks. en børnesagkyndig bør vejlede moderen.

Skønner statsforvaltningen, at moderen tilbageholder oplysninger om faderskabsmulighederne, eller udebliver moderen uden lovlig grund efter indkaldelse til møde(-r) i statsforvaltningen, indbringer statsforvaltningen sagen for retten, jf. børnelovens § 13, nr. 2 og 4.

I disse tilfælde skal statsforvaltningen efter faderskabsbekendtgørelsens § 6, stk. 3, og § 7, stk. 3, vejlede moderen om, at retten kan vælge at gennemtvunge hendes oplysningspligt efter reglerne om vidnetvang i retsplejelovens § 178. Det skal dog bemærkes, at et flertal i Folketingets Retsudvalg i forbindelse med behandlingen af forslaget til børneloven tilkendegav, at domstolene i disse tilfælde ikke bør anvende strengere sanktioner end bøde.

Inden sagen indbringes for retten, skal statsforvaltningen give moderen mulighed for at overveje betydningen af, at hun ikke medvirker til at oplyse, hvem der er eller kan være far til barnet, herunder at barnet ikke får udlagt en far.”

Carina Christensen

/Lone Larsen